

TRASY ROWEROWE

Po przekroczeniu granicy pomiędzy RCz i RP - przejściem małego ruchu granicznego Wawrowice - Wiechowice - jaką wyznacza rzeka Opava zaczynamy poruszać się w gminie Bramce, w województwie opolskim trasą rowerową nr 34 oznaczoną kolorem niebieskim. Trasa biegnie drogą lokalną przez przygraniczną wieś Wiechowice, w której godnym uwagi jest kościół parafialny pod wezwaniem Trójcy św. wzmiankowany już 1473 roku, następnie skręca w granicach zabudowy wsi w kierunku miejscowości Dzierzkowice. Wieś położona we wsi Branice. Pierwsza wzmianka pisana o wsi Driscoviz pochodzi z roku 1270. Ze wsi Dzierzkowice drogami polnymi docieramy do wsi Wysoka. Obszar, jakim poruszamy się jest terenem o bogatych tradycjach rolnych. Należy do Płaskowyżu Głubczyckiego, charakteryzującego się w tej części gminy falistą rzeźbą terenu. We wsi Wysoka warto zwrócić uwagę na założenie pałacowo - parkowe (barokowe) z XVIII wieku. Warto zobaczyć też kościół filialny p.w. Serca Pana Jezusa, zbudowany w roku 1922, w nim barokowa rzeźba Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej. Z Wysokiej drogą lokalną poruszamy się w kierunku wsi gminnej Branice, położonej nad rzeką Opavą. Wzmianka źródłowa, pisana o wsi Branicz pochodzi z roku 1278. Nazwa Branice może oznaczać "Mała Brama" lub "Własność Brana". Prowadził tędy szlak handlowy do Moraw. Przejeżdżając przez Branice możemy skorzystać z oferty gastronomicznej i dodatkowo w porze letniej z ośrodka wodno- - rekreacyjnego. Godnym uwagi jest neogotycki kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i figura św. Jana Nepomucena z roku 1801 oraz kompleks leczniczy obecnie Samodzielnego Wojewódzkiego Szpitala dla Nerwowo i Psychiczenie Chorych im. Ks. Bp Józefa Nathana, którego fundatorem był właśnie Biskup Sufragan Ołomuniecki Józef Martin Nathan. Sercem fundacji stał się wzniesiony w 1932 roku na terenie szpitala kościół wzorowany na starożytnych bazylikach chrześcijańskich. W absydzie świątyni umieszczona została mozaika ukazująca Świętą Rodzinę. Kierując się w stronę przejścia małego ruchu granicznego Branice - Uvalno możemy również obejrzeć założenie pałacowo - parkowe, położone nad graniczną rzeką Opavą lub przekroczyć granicę państwa i jechać dalej trasą rowerową wyznaczoną po stronie czeskiej, oznaczoną kolorem czerwonym z numerem 55, prowadzącą przez Krnów do Jesenika.

Chcąc poruszać się dalej trasą rowerową nr 34 skręcamy za zwartą zabudową wsi Branice w kierunku miejscowości Bliszczycy. Trasa biegnie drogą lokalną wzdłuż zboczy opadających w kierunku doliny Opawy. Malowniczy krajobraz doliny Opawy i w dalszym planie miasta Krnovo z dominantą kościoła Marii Panny Siedmiobolesnej na wzgórzu pozwala zaliczyć ten odcinek trasy rowerowej do szczególnie interesujących. Docieramy do Bliszczyc, gdzie możemy zwrócić uwagę na kościół parafialny p.w. św. Katarzyny, wzmiankowany już w 1430 roku i skorzystać z oferty gastronomicznej. Z Bliszczyc ruszamy w kierunku wsi Lewice. Ta część obszaru gminy to obszar należący już do Przedgórze Sudeckiego, leżącego

na przedpolu Sudetów Wschodnich. Teren jest mocno pofałdowany, częściowo zalesiony, o dużych walorach przyrodniczo - krajobrazowych. Ze względu na walory i strukturę krajobrazu naturalno - kulturowego został tutaj utworzony Obszar Chronionego Krajobrazu "Lewice - Mokre", obejmujący pn. - zach. część gminy Branice i pd. - zach. część gminy Głubczyce.

Dojeżdżamy do wsi Lewice, gdzie warto zwrócić uwagę na kościół filialny p.w. św. Marii Magdaleny, wzmiankowany już w 1351 roku, całkowicie przebudowany w roku 1834, otoczony starym murem kamiennym. Wyjeżdżając z Lewic poruszamy się drogą lokalną, następnie zjeżdżamy na drogę polną jedziemy nią w kierunku wsi Zubrzyce, należącej już do gminy Głubczyce. Pierwsza wzmianka pisana o wsi pochodzi z roku 1377, w związku z podziałem Księstwa Opawskiego. We wsi Zubrzyce godnym uwagi jest kościół parafialny p.w. św. Piotra i Pawła, istniejący już w średniowieczu, w którym znajdują się m.in. płyty nagrobkowe kamienne, renesansowe z czeskimi inskrypcjami. Z Zubrzc drogą lokalną jedziemy przez miejscowość Chróstno, poruszając się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu, mijamy wciśniętą w wąską dolinę, położoną tuż na przedmieściu Krnova, wieś Ciermięcice. Przez całe stulecia administracyjnie i gospodarczo związana była z tym miastem. Osadą przygraniczną Ciermięcice stały się w roku 1742. Wzmianka pisana o wsi Tyrmancz pochodzi z 1377 roku. Jako ciekawostkę historyczną można podać fakt, iż w tej maleńkiej, zagubionej wśród wzgórz wiosce miał przez pewien czas, w roku 1779 kwaterę następcy tronu późniejszy pruski Fryderyk Wilhelm II. Docierając do drogi krajowej nr 418, zachowujemy szczególną ostrożność i zwracając uwagę na ruch samochodowy na tejże drodze przekraczamy ją, poruszając się w kierunku wsi Chomiąża. Możemy również zatrzymać się w ośrodku wodno - rekreacyjnym w Pietrowicach i skorzystać z oferty hotelowo - gastronomicznej bądź kempingu lub pojechać w kierunku międzynarodowego przejścia granicznego Pietrowice - Krnov i dalej jechać trasą rowerową po stronie czeskiej.

Jeżeli zdecydujemy się poruszać dalej trasą rowerową nr 34 docieramy ponownie do uroczej doliny rzeki Opava zwanej doliną "Złotej Opy", położonej pośród pasm Przedgórze Sudeckiego. Przejeżdżamy przez miejscowość Krasne Pole - pierwsza wzmianka o tej wsi Pulgrum Pratum pochodzi z roku 1330. Warto zobaczyć kościół filialny p.w. św. Marii Magdaleny, bez wyraźnych cech stylowych, wzmiankowany w roku 1599. Parafia została założona w średniowieczu przez Templariuszy. Kolejno Lenarcice, pierwsza wzmianka pisana o tej wsi Godevridestorp pochodzi z roku 1255, nazwa Lenhartowitz z roku 1464. Położone są również bezpośrednio nad rzeką Opavą, dostrzegamy po jej drugiej stronie zabudowę wsi czeskich. Warto zobaczyć założenie parkowe, którego pałac usytuowany jest po przeciwległej stronie granicznej rzeki Opawy. We wsi Lenarcice w najbliższym czasie będziemy mogli skorzystać z projektowanego przejścia małego ruchu granicznego i dalej jechać trasą rowerową po stronie czeskiej. Za wsią Lenarcice warto zjechać do wsi Opawice szczytującej się w przeszłości prawami miejskimi, własnym burmistrzem i rajcami miejskimi.

Wieś wzmiankowana po raz pierwszy jest w roku 1256, w roku 1742 część lewobrzeżna z centrum miasteczka znalazła się po stronie pruskiej - dzisiejsza polska część Opawicy. Na szczególną uwagę zasługuje kościół barokowy ze wspaniałymi freskami na sklepieniu malarza czeskiego, amboną w kształcie łodzi oraz rynek z figurami barokowymi. Wieś jest miejscem urodzenia kompozytora Ggottfrieda Riegera (1764 - 1855). Trasą rowerową nr 34 wiodącą krętą drogą lokalną jedziemy w kierunku Dobieszowa, poruszając się nadal w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu. Warto co jakiś czas zatrzymać się, spojrzeć w stronę doliny Opawy i podziwiać przeciwstoki po południowej stronie granicy państwa. Jadąc dalej docieramy do wspaniałego lasu modrzewiowego. Mijamy malownicze wsie Dobieszów, wzmiankowany już w roku 1283 - jako Dobesowy, Równe z dość czytelną zabudową frankońską. Wieś wzmiankowana jest już w 1317 roku. Warto zobaczyć kościół parafialny p.w. św. Piotra i Pawła, istniejący już w XV w. Obecny klasycystyczny, z zatarciem cech stylowych z komponowaną zielenią wokół. Dojeżdżamy poprzez tereny zagospodarowane rolniczo do Gołuszowic. Jedna z najstarszych wzmianek pochodzi z roku 1131 - mówi o miejscowości Golesovici. Wieś w przeszłości należała do dóbr krzyżackich. Jej stara zabudowa nosi w sobie ślady pewnych tradycji frankońskich. Krzyżacy w XIV sprowadzili tu osadników niemieckich z Frankonii. Warto zobaczyć kościół parafialny p.w. Marcina, wzmiankowany w roku 1362. Następne są pobliskie Gadzowice - wieś należała również do dóbr krzyżackich. Pozostałością po Krzyżakach był kompleks dóbr królewskich z folwarkiem. W Gadzowicach w najbliższym czasie będziemy mogli skorzystać z projektowanego przejścia małego ruchu granicznego Gadzowice - Rusin. Dojeżdżamy do miasta Głubczyce od strony zachodniej i poruszamy się wzdłuż rzeki Psiny aleją parkową, po drodze mijamy czynne w porze letniej kąpielisko miejskie z zapleczem gastronomicznym i uliczkami lokalnymi docieramy do rynku. Bogata oferta gastronomiczna i hotelowa pozwoli nam zatrzymać się w mieście na dłużej. Poruszając się dalej trasą rowerową nr 34 drogą lokalną w kierunku wsi Pomorzowiczki docieramy Aleją Lipową stanowiącą pomnik przyrody do "Lasu Marysieńka", gdzie możemy skorzystać z pola biwakowego i usług gastronomii.

Jadąc dalej drogą lokalną przejeżdżamy przez tereny o bogatych tradycjach rolniczych. Mijamy malownicze wsie: Tarnkowa - wzmiankowana w roku 1743, jako Trenckau, warto zobaczyć barokową kaplicę św. Filipa i Jakuba; Sławoszów - wzmianka o niemieckiej nazwie miejscowości Amaliengrund pochodzi z roku 1776; Pomorzowiczki - niemiecka nazwa Wiendorf wzmiankowana w 1784 roku, warto zobaczyć późnoklasycystyczny dwór z 1820 roku. Na wysokości Pomorzowiczek możemy również podziwiać panoramę miasta Osoblaha. Możemy też skorzystać z międzynarodowego przejścia granicznego Pomorzowiczki - Osoblaha.

W tym miejscu możemy przejechać na czeską trasę rowerową, oznaczoną numerem 6116 i kolorem zielonym. Tą trasą, przez Mesto Albrechtice, możemy wrócić do Krnova, albo dalej,

trasą niebieską 34. dojeżdżamy do Pomorzowic. Miejscowość ta, o niemieckiej nazwie Villa Pommirswitz, wzmiankowana w 1321 roku oznacza ludzi przybyłych z Pomorza. W Pomorzowicach warto zwrócić uwagę na kościół parafialny p.w. św. Jana Chrzciciela, - gotycko - renesansowy oraz założenie pałacowe, zbudowane około 1614 roku, przebudowane gruntownie w 1905, z niemal całkowitym zatraceniem cech stylowych.

Drogą lokalną wzdłuż zabytkowej alei lipowej docieramy do Klisina. Wzmianka pisana o tej wsi Clyzino pochodzi z roku 1245. Możemy tutaj zatrzymać się na dłużej i obejrzeć obszerny park krajobrazowy z urozmaiconym drzewostanem oraz barokowy pałac, w którym zlokalizowany jest Dom Pomocy Społecznej a także kościół filialny p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego.

Poruszając się dalej trasą rowerową nr 34 wjeżdżamy do gminy Głogówek i dostrzegamy po lewej stronie rozległe łąki płaskiej doliny rzeki Osobłoga, a w dalekiej perspektywie dominanty wysokościowe miasta Głogówek. Docieramy do największej w gminie wsi Raclawice Śląskie, położonej w Bramie Morawskiej, wzmiankowanej w 1241 roku. Przez wieś przebiega linia kolejowa łącząca Górny Śląsk z Dolnym Śląskiem. Godnym uwagi jest kościół parafialny i kaplica w stylu barokowym, orientalnym, wewnątrz łaskami słynący obraz Matki Boskiej z Buszcza.

Skręcamy drogą lokalną w kierunku miasta Głogówek i mijając rolniczo zagospodarowane tereny, wjeżdżamy do Dzierżysławic położonych w dolinie rzeki Osobłogi. Pierwsza wzmianka pochodzi z roku 1321. W centrum wsi o uporządkowanym układzie przestrzennym, możemy zobaczyć zabytkową kaplicę wzniesioną najprawdopodobniej w miejscu starodawnego kościoła. Na okolicznych polach znajdują się stanowiska archeologiczne, dowodzące o pobycie na tych ziemiach człowieka już 5,5 tys. lat temu.

Docieramy do wsi Mochów, wzmiankowanej już w roku 1388. Warto zobaczyć klasztorny kościół parafialny noszący nazwę Pauliny. Sam klasztor Paulinów w czasie najazdu Szwedów urzeczył schronienia słynnemu, jasnogórskiemu obrazowi Matki Boskiej.

Zachowując szczególną ostrożność wjeżdżamy na drogę krajową nr 408 poruszamy się wzdłuż niej dojeżdżamy do miasta Głogówka, położonego nad prawym brzegiem Osobłogi. Głogówek to miasto, o którym pierwsza wzmianka pojawia się już w źródłach ruskich w 1076 roku. Następnie skręcamy w kierunku parku zamkowego otaczającego zabudowania zamkowe. W parku można znaleźć ciekawe okazy starodrzewu będące pomnikami przyrody.

Trasa rowerowa nr 34 kończy się na malowniczym rynku w Głogówku z ratuszem, wzniesionym w 1608 roku, ozdobą rynku - siedzibą władz miejskich, bramą zamkową i basztą więzienną - strażniczą, obecną siedzibą muzeum regionalnego. Na szczególną uwagę zasługuje tutaj kościół farny p.w. św. Bartłomieja Apostoła, obecnie w stylu barokowym, kościół z klasztorem franciszkanów pochodzący z XIII w., z kaplicą loretańską z 1630 roku, stanowiącą replikę domku Matki Boskiej z Loretto. Założenia parkowo - zamkowe z istniejącym zamkiem, w którym w czasie najazdów szwedzkich znalazł schronienie (od

17.10.1655 do 18.12.1655 r) król polski Jan Kazimierz, nadając tym samym miastu rangę stolicy Polski. Na zamku gościł również wybitny niemiecki kompozytor Ludwik van Beethoven - tutaj pracował nad ukończeniem IV Symfonii B-dur op.60.

Godną uwagi jest również dzielnica Wielkie Oracze - uporządkowane, dobrze zachowane założenie przestrzenne, a także wiele innych zabytków. Bogata oferta gastronomiczna i hotelowa, również sportowo - rekreacyjna (w porze letniej możemy skorzystać z kąpieliska) pozwoli nam zatrzymać się w mieście na dłużej.